

Evangelí del dijous de la setmana XXXI de durant l'any: Jesús acull els pecadors

Evangelí i comentari del dijous de la setmana XXXI de durant l'any. “Els publicans i els altres pecadors s'acostaven tots a Jesús per escoltar-lo”. El Senyor tenia per a tots un cor acollidor i compassiu; a tots ells els animava a prendre's seriosament la seva relació amb Déu. Déu estima amb amor diví i vol que ningú no es perdi. Aquest mateix amor és el que

ens demana quan ens nomena
emissaris seus.

Evangelí (Lc, 15, 1-10)

Els publicans i els altres pecadors
s'acostaven tots a Jesús per escoltar-
lo. Els fariseus i els mestres de la Llei
murmuraven i deien:

Aquest home acull els pecadors i
menja amb ells.

Jesús els va proposar aquesta
paràbola:

¿Quin home d'entre vosaltres, si té
cent ovelles i en perd una, no deixa
les noranta-nou al desert i va a
buscar la perduda fins que la troba? I
quan l'ha trobada, se la posa a les
espatlles ple d'alegria i, arribant a
casa, convida els amics i els veïns
dient-los: “Veniu a celebrar-ho amb
mi: he trobat l'ovella que havia
perdut”.

Jo us dic que, igualment, hi haurà més alegria en el cel per un sol pecador que es converteix que no pas per noranta-nou justos que no necessiten convertir-se.

O bé, ¿quina dona, si té deu monedes de plata i en perd una, no encén una llàntia i escombra la casa amb tota cura fins que la troba? I quan l'ha trobada, convida les amigues i veïnes dient-los: “Veniu a celebrar-ho amb mi: he trobat la moneda que havia perdut”.

Igualment jo us dic que hi ha una alegria semblant entre els àngels de Déu per un sol pecador que es converteix.

.....

Comentari

Una de les coses que criden més l'atenció del caminar de Jesús és que

cap d'aquells que eren considerats pecadors se sentia rebutjat per nostre Senyor. Lluc ho expressa així: «Els publicans i els altres pecadors s'acostaven tots a Jesús per escoltar-lo». Per a tots tenia paraules, un cor acollidor i compassiu; a tots ells animava a prendre's seriosament la seva relació amb Déu. L'acolliment i la misericòrdia no tanquen els ulls a la necessitat de rebutjar el pecat i d'obrar el bé. Una acollida que era, alhora, lliurament: «Però Déu ha donat prova de l'amor que ens té, perquè el Crist va morir per nosaltres quan encara érem pecadors» (*Rm* 5, 8). És la renovació de l'amor primer: «Ja que Déu ens ha estimat primer, estimem també nosaltres» (1 *Jn* 4, 19).

Els publicans i pecadors es van saber buscats i cridats per Jesús. Nostre Senyor prega així al Pare: «Mentre era amb ells, jo els guardava en el teu nom, el que tu m'has donat» (*Jn* 17,

12). I ho va fer com el pastor que surt a buscar les ovelles: perquè el Pare ens ha posat a les mans, perquè sap a què estem cridats i ens estima amb amor diví, perquè vol que ningú no es perdi. Aquest mateix amor és el que ens demana quan ens nomena emissaris seus: «Els envià de dos en dos perquè anessin davant seu a cada poble i a cada lloc» (*Lc 10, 1*). Jesús vol que els qui el segueixin comparteixin el mateix cor.

Els exemples que el Senyor posa són un desafiament a la lògica humana. No és fàcil que un pastor abandoni tot un ramat per buscar una sola ovella si hi ha risc per a les altres. Jesús Bon Pastor ho fa: aquesta és la realitat de la seva preocupació per tots i cadascun. El seu afany per atraure'ns al Pare és també com el d'una dona que ha extraviat el suport diari de la família: el seu esforç de recerca és proporcional a l'amor pels seus.

Jesús ens anima a créixer en amor veritable pel nostre proïsme, amor també per la seva vida eterna. Aquest amor donarà com a fruit pregària, inventiva i afany per ajudar-nos mútuament a identificar allò que ens allunya de Déu i a créixer en desitjos de tenir un cor net.

Juan Luis Caballero // Photo:
Leam Read - Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-es/gospel/evangelis-del-dijous-de-la-setmana-xxxi-de-durant-lany-jesus-acull-els-pecadors/>
(12/03/2026)